

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVI (60) • ŠTEV. (Nº) 33

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 30 de agosto - 30. avgusta 2007

DALEČ DO SPRAVE

TONE MIZERIT

Po skoraj enoletnem odmoru se v Državnem zboru Republike Slovenije nadaljuje razprava o spremembah zakona o žrtvah vojnega nasilja. V koalicijskih strankah SDS, NSi in SLS so pripravili nov predlog, ki ga nameravajo vložiti v parlamentarno proceduro. Medtem v opozicijski SD in vladni DeSUS pričakujejo, da se bodo o predlaganih rešitvah parlamentarne stranke predhodno usklajevale in šele nato spremembe obravnavale v državnem zboru.

Ta debata pa se razvija (in je gotovo pogojena) v okviru novih raziskav in odkritja novih žrtev v množičnih grobiščih na Teznu, Pohorju, v Mostecu in drugod. Obenem, ko grozna resnica povojnih pobojev prihaja na dan, se še močnejše slišijo nasprotovanja levice, ki hoče na vsak način omejiti spremembe, a ne toliko zaradi denarja, ki bi državo stale te spremembe, temveč zaradi ideoloških zadržkov, ker bi vsaka sprememba pomenila postaviti pod vprašaj celotno delovanje revolucije, ki je pod oznako Narodno osvobodilnega boja pretresala Slovenijo v vojnih letih.

Sedanji zakon namreč ne priznava statusa žrtve vojnega nasilja na primer državljanom, ki so bili kot civilne osebe med drugo svetovno vojno izpostavljeni prisilnim ukrepom ali vojnim dejanjem partizanskih enot. V sedanjem zakonu tudi niso vključeni otroci, katerih starš je bil med vojno ubit ali pogrešan zaradi vojaških akcij partizanskih vojaških formacij. V celotni debati, ki je neformalno potekala zadnje leto, in se je sedaj ponovno pojavila na časopisnih straneh, pa se nenehno pojavlja oznaka „sodelavci okupatorja“ in „kolaboranti“.

Predsednik DZ France Cukjati je v usklajevanjih izpostavil vprašanje definicije kolaboracije in tega, kdo lahko posamezniku odredi status žrtve. Kot je med drugim zapisal že julija 2005 v pismu vodjem poslanskih skupin, je vprašanje, ali je mogoče na podlagi kolaboracije nekaterih posameznikov vse pripadnike protipartizanskih enot in vse civilne nasprotnike komunizma označiti za kolaborante.

Sprenevedanje levice v tem smislu gre do take skrajnosti, da je vodja poslanske skupine SD Miran Potrč celo izjavil, da je „predlog pomladnih strank o priznanju statusa žrtev tudi aktivnim sodelavcem okupatorjev v nasprotju z načeli mednarodnega prava“, in ob tem izvzel vse zgodovinske okoliščine tako imenovane „kolaboracije“. Mit NOB mora ostati nedotakljiv - za vsako ceno. Obenem je jasno, da jih mednarodno pravo nič ne skrbi, kadar gre za raziskovanje zgodovine in iskanje krivcev za morišča, ki so največja v povojni Evropi.

Bolj važno kot izglasovanje nekega zakona pa je stanje v družbi in odnos vsega naroda do tega vprašanja. Ni zaman na praznik Marijinega vnebovzeta mariborski nadškof in metropolit Franc Kramberger v nagovoru zbranim na Ptujski gori poudaril, da „čepprav smo mali narod, imamo na sebi velik madež, največji madež v Evropi“. In še: „... želimo očistiti zgodovinski spomin, to pa pomeni spoznati in priznati resnico, prositi za odpuščanje in tudi odpustiti, za vse žrtve pa opraviti pietetno dejanje,“ je dejal nadškof.

Tudi škof iz Murske Sobote Marjan Turnšek je poudaril: „Ob soočanju z vedno novimi množičnimi grobovi po naši domovini raste potreba po očiščenju narodove duše.“

To očiščenje pa bo mogoče le, če tudi kot narod priznamo krivdo za poboje. Preveč pogosto namreč slišimo tudi iz ust sicer visoko izobraženih ljudi trditev, da „jaz nisem obremenjen“, kar naj bi pomenilo: jaz nisem pobijal, torej, jaz nisem kriv. Temu stališču najbolje odgovarja Biserka Karneža Cerjak v reviji Mag (leto 2006, št. 34) ko komentira knjigo „Slovenija 1945“, ki jo je spisal John Corsellis:

„Ko takole premišlujem o nesrečnem letu 1945, se mi čedalje bolj zdi, da sem tudi sama, mi vsi, četudi nočemo, del teh zgodb. Ne morem se strinjati z vsemi tistimi, ki trdijo, da moramo pozabiti in živeti za prihodnost. Zame se preteklost prepleta s sedanostjo in prihodnostjo. V meni na neki način živijo tudi pretekli rodovi, v meni živijo dejanja mojih prednikov.“

Šele ko bo ves narod sprejel to stališče, ko bo priznana zgodovinska resnica in krivice popravljene, bo možna sprava in s tem tudi obzorje mirnega sožitja vsega naroda.

Dogovor Janša-Sanader na Bledu

Slovenski in hrvaški premier Janez Janša in Ivo Sanader sta se ob robu letošnjega Strateškega foruma Bled, ki je potekal na temo poglobljanja in širitve Evropske unije, na Bledu sestala preteklo nedeljo, 26. avgusta. Govorila sta o vprašanih, povezanih s temo srečanja, govorila tudi o dvostranskih vprašanih.

Med Slovenijo in Hrvaško od aprila namreč poteka okrepljena diplomatska dejavnost oziroma izmenjava predlogov o možnih načinih reševanja odprtih vprašanj med državama. Slovenska vlada je svoj predlog, ki je še vedno zaupen, Zagrebu poslala sredi julija. Hrvaška je nanj v začetku avgusta odgovorila, tako da sedaj čaka na odgovor Slovenije.

Hrvaška je sicer zavrnila slovenski predlog, da bi o meji med državama v spravnem postopku razsojalo Sodišče Ovsje za poravnano in arbitražo, Slovenija pa je zavrnila hrvaški predlog, da naj razsoja Mednarodno sodišče za pomorsko pravo v Hamburgu.

Premier Janša je po petkovem sestanku s parlamentarnimi strankami povedal, da bo Slovenija kot obvezne pogoje postavila spoštovanje stanja na dan 25. junija 1991, da se ne priznava enostranskih korakov, ki so bili narejeni po tem datumu, in da se odloča o celotni meji. Pogoj bo tudi upoštevanje načela pravičnosti, ki omogoča upoštevanje vseh zgodovinskih dejstev.

Slovenski in hrvaški premier sta na nedeljskem srečanju dosegla neformalno načelno soglasje, da bo vprašanje meje na morju in spornih točk na kopenski meji med Slovenijo in Hrvaško reševalo Meddržavno sodišče v Haagu. V ta namen bosta

državi oblikovali meddržavni komisiji strokovnjakov za mejo in pravnih strokovnjakov, slednji pa naj bi po pričakovanjih Janše do konca leta pripravili predlog sporazuma za haaško sodišče, ki ga bosta morala potrditi še oba parlamenta.

Vprašanje dolga varčevalcev nekdanje Ljubljanske banke in Nuklearne elektrarne Krško bosta državi še naprej skušali reševati dvostransko, v ta namen pa se bodo v prihodnjih tednih srečali pristojni ministri, je povedal Janša.

Premier Janez Janša se je s predsedniki parlamentarnih strank na pogovoru o odnosih s Hrvaško sestala v ponedeljek na sedežu vlade. Kot je Janša napovedal po pogovoru s hrvaškim kolegom Ivom Sanaderjem na Bledu, je predsednike strank seznanil s podrobnostmi tega pogovora. To je v ponedeljek storil tudi Sanader na srečanju s predsedniki hrvaških parlamentarnih strank.

Premiera, ki sta še poudarila, da sta glede omenjenih vprašanj dosegla le načelno soglasje, sta formalni

dogovor med državama napovedala po sestanku s predsedniki parlamentarnih strank, saj si oba želita doma široko politično podporo, ki bo zagotovila trajno rešitev.

Potem ko sta meddržavni diplomatska komisija in komisija za mejo v 90. letih prejšnjega stoletja že naredili veliko dela, narejen pa je tudi seznam spornih točk, bosta državi za reševanje vprašanje meje „delo mešane komisije za mejo obnovili, tako da bo naredila natančen spis spornih točk na meji, ki bo nato posredovan v reševanje sodišču“, je dejal Janša po uro in pol dolgem pogovoru s hrvaškim kolegom. „Za mejo na morju se ve, da ni rešena,“ pa je v izjavi dodal Sanader in Janši pritrnil, da bo komisija ugotovila samo „točke na kopnem, ki še niso usklajene“.

Janša je še povedal, da so pri razsojanju glede meje dosegli „načelno soglasje, da bodo izhajali iz stanja na 25. junij 1991, tako kot smo se o tem dogovorili v brionski izjavi o izogibanju incidentom“. Sanader je dodal, da so se dogovorili, da bodo „spoštovali načela, o katerih so se že prej dogovarjali“. Pri tem je navedel mnenje Badinterjeve komisije, „da so meje bivših republik meje suverenih držav“, kar velja tudi za meje Slovenije in Hrvaške.

Zunanji minister Dimitrij Rupel, ki se je skupaj z državnim sekretarjem na hrvaškem zunanjem ministstvu Hidom Biščevićem udeležil pogovora premierov, je po srečanju izrazil optimizem v možnost rešitve vprašanja meje. „Mislim, da je potrebno biti optimist, dali smo si nekaj več časa, mislim, da do novega leta, v tem letu bodo strokovnjaki pretehtali vse možnosti,“ je dodal Rupel.

Različnost da, razdeljenost ne!

„Vlogo predsednika republike vidim kot povezovalca slovenske različnosti,“ je na novinarski konferenci po uradni vložitvi kandidature za predsedniške volitve dejal evropski poslanec Lojze Peterle. Ob tem je dodal, da si v državi želi „razmer, v katerih nikogar ne bi bilo strah, kdo bo zmagal na prihodnjih parlamentarnih volitvah“. Glede volilne kampanje je dejal, da ta do sedaj še ni pokazala razlik med napovedanimi kandidati, vendar pa meni, da bo do teh prišlo v njenem nadaljevanju.

Po Peterletovem mnenju bi se razlike med napovedanimi kandidati lahko pokazale ob vprašanju definicije nacionalnega interesa. Projekt, ki se ga bo lotil v primeru zmage, je po njegovih besedah tudi dvig politične kulture v državi. Na vprašanje, ali pričakuje zmago že v prvem krogu, pa je odgovoril, da bi si tega želel vsak, ob tem pa dodal, da je resnih kandidatov veliko. Prav tako je do volitev še veliko časa, vseeno pa glede na hitro zbrane podpise, pričakuje dober rezultat.

V času do volitev bodo po napovedi Peterleta v njegovem štabu oblikovali nekatere vsebinske točke kampanje. Kot je dejal, si želi „Slovenije, ki se bo uspešno soočala z globalnim razvojem“. Trenutno je sicer odprtih kar nekaj vprašanj, ki bi zahtevala

angažma predsednika, pri čemer je izpostavil zunanjepolitično področje. „Predsednik bi moral prispevati k enotnemu delovanju slovenske politične konice,“ je poudaril, pri tem pa meril na odnose med Slovenijo in Hrvaško.

Hitro zbrane podpise podpore je Peterle, kot je dejal, doživel kot izredno močno zaupanje ljudi, hkrati pa je zanj to sporočilo tudi zavezujoče. Organizirano zbiranje podpisov Peterletu se je sicer zaključilo, kljub temu pa bodo v njegovem štabu še vedno odprti za morebitne nove podpise, v tem primeru naj bi tudi dopolnili vlogo za kandidature.

V duhu združevalca bo tudi Peterletov volilni slogan, „Različnost da, razdeljenost ne!“. Njegova temeljna izhodišča pa izhajajo iz prvih členov ustave, ki pravijo, da je Slovenija demokratična, socialna in pravna država, je še povedal.

Grobišče v Mostecu

Predsednik komisije za reševanje vprašanj prikritih grobišč Jože Dežman je napovedal, da bo komisija jeseni začela s sondiranjem območja nekdanjega protitankovskega jarka pri vasi Mostec v brežiški občini, kjer naj bi v množičnem povojnem grobišču ležali posmrtni ostanki več tisoč ljudi.

V programu dela komisije so lastnike zemljišč na območju Mosteca že zaprosili za soglasje za pregled terena. V grobišču naj bi bilo pokopanih več tisoč Nemcev, ustašev, domobrancev in več premožnih brežiških družin. Med žrtvami naj bi bili tudi otroci.

Na kraju ubojev je bil na polju stal križ z napisom, a ga je nekdo odstranil. Dogodkov v Mostecu naj bi se spominjali nekateri vaščani, omenjajo jih pa tudi hrvaški viri.

BERI...

PERNIŠKOV TABORIŠČNI DNEVNIK	2
V SLOVENSKI VASI SO PRAZNOVALI	3
GOSPA CILKA SVETUJE VDOVAM	4

KNJIGE

Moj begunski dnevnik

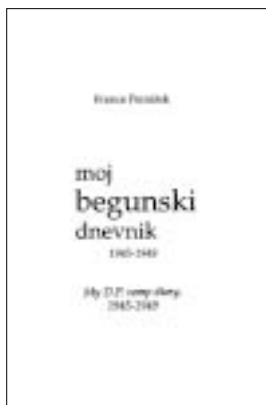
France Pernišek: *Moj begunski dnevnik 1945-1949 (My D.P. camp diary, 1945-1949)*, Studia slovenica, 2007, Ljubljana.

Zadnje čase so „moderna“ dela o taboriščnem življenju slovenskih beguncev pred komunizmom. Po razstavi fotografij ob 60-letnici begunstva, ki sta jo pripravila Studia slovenica in Izseljensko društvo Slovenija v svetu v atriju frančiškanskega samostana, po seriji razstav Rafaelove družbe iz istega fonda fotografij po širni Sloveniji in po življenjepisu dr. Valentina Meršola izpod peresa Janka Modra, je Studia slovenica pod vodstvom dr. Janeza Arneža pred nekaj tedni izdala taboriščni dnevnik Franceta Perniška z gornjim naslovom.

Dr. Arnež je skrben, zavzet, vztrajen in - če smem uporabiti izraz - strasten zbiratelj vsega, kar je bilo narejenega, ustvarjenega, izdelanega med begunci in kasnejšimi izseljenci. Izsledil (ja, tudi „zvohal“ je dobra beseda) bo najrazličnejše zbirke pisem, spisov, zbirke fotografij znanih in neznanih rojakov po svetu in vložil vse svoje napore in tudi imetje, da jih pridobi. Tako kot so Milošu Staretu dobesedno spolzele solze po licih, ko je v smetnjaku zagledal slovensko knjigo, tako je njemu hudo, ko zve za uničenje domačega arhiva, za izgubo pisma, zapiskov ali fotografije. Pa ne zato, ker bi zbiral zase, ampak iz prepričanja, da so to del zgodovine slovenskega izseljenstva, ki še ni bila napisana. Akterji in priče bodo (oziroma so že) odšli, vsi ti drobni dokumenti pa morejo pričati in biti neizpodbitno gradivo pri raziskovanju prave podobe slovenskih skupnosti po svetu.

Tako si je pridobil tudi kopijo in pravice za izdajo dnevnika, v katerega je France Pernišek zapisoval svoja doživljanja, čutenja, skrbi, žalosti in veselja od dneva, ko je zapuščal domače stanovanje v Ljubljani, pa do izkrcanja v Buenos Airesu. Pernišek je spadal v tisto kategorijo ali skupino ljudi, ki so organiziranost vzeli zares. Vse je moralo biti dorečeno, nič ni smelo ostati v zraku; vse je moralo biti zapisano, spravljeno v arhive. To discipliniranost je obdržal in še razvil potem v izseljenstvu, ko je kot tajnik ali odbornik raznih društev sodeloval pri ustvarjanju nove Slovenije na argentinskih tleh.

Kljub temu, da je bil dnevnik pisan za lastno uporabo in je urednik (na željo sorodnikov) moral izpustiti zapise in opise nekaterih kočljivih dogodkov in obnašanj ter nekaterih imena oseb, je iz njega marsikaj razvidno. Nekaj je

poslušati, kaj vse je v taboriščih bilo in česa ni bilo, drugo pa je slediti vernemu zapisu stavkov, ki so se porodili tisti trenutek v glavi in srcu očividca. Osebnost mi dali misliti dve situaciji:

1) Velikokrat sem slišal, da so taboriščniki stradali, da ni bilo zadostne hrane, da so v kuhinjah bile „mafije“, če se tako izrazim. Iz Perniškevega opisa pa le dobim pravo sliko: da lakota ni bila posledica poveljnega pomanjkanja, ampak je bila političen in psihološki pritisk na uboge ljudi, ki niso imeli kam iti, da bi se naveličali čakanja in negotovosti ter nasledili titovskim komisijam, naj se vrnejo v ljubljeno domovino. Torej nov greh „zaveznikov“: ne samo, da so hladnokrvno predajali begunce partizanom, ampak so jih potiskali v levje žrelo z edinim namenom, da bi se jih „rešili“, da bi se rešili neljube skrbi za neljube ljudi. Nekateri niso prenesli te psihoze in so se odločili za vrnitev (z različnimi rezultati), velika večina pa je le dočkala izselitev v prekomorske države. In glej, čudež: komaj so taboriščne oblasti bile gotove, da se bodo teh ljudi „odkrižale“, že je bilo hrane na pretek!

2) Stalna negotovost, v kateri so živeli javni delavci in narodni voditelji. Ni bilo zadosti, da so izgubili vse; še v begunstvu so jim sledili, jih blatili, izdajali in zahtevali izročitev zaradi „medvojnega narodnega izdajstva“, tako da so se morali skrivati in preseljevati.

Poleg dnevnika samega je v knjigi kratek komentar dr. Arneža o nastajanju knjige, nekaj avtobiografskih podatkov, urednik pa je dodal še nekaj citatov, predvsem iz taboriščnih časopisov, ki dopolnjujejo ali osvetljujejo razne opisane dogodke. Na koncu je še izvleček in komentar dela v angleščini.

Zadnje strani knjige so posvečene fotografijam iz fonda Marjana Kocmurja, ki je s svojimi posnetki dokumentarno podprl vse, kar je bilo o begunstvu in taboriščnih letih rečenega in napisanega. Pod nekaterimi slikami so pripisana imena „nastopajočih“, vendar ne vseh. Vsak bralec, še posebej tisti, ki so taborišča „skoz dali“, lahko ob „X“ pripiše dotično ime. Za domačo nalogo.

Dnevnikarji znajo biti dolgočasni. To ni slučaj Perniškevega, ki zna priklicati pred oči dogodke kot v filmu. Radi ga bodo brali tisti, ki so vse to taboriščno življenje doživeli, pa tudi njihovi nasledniki, ki radi poslušajo svoje dedke in babice o „tistih davnih, starih časih“ ...

GB — dopisnik v Sloveniji

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Krajevne volitve v no-tranjosti države sledijo druga drugi in kažejo na vladno premoč. Medtem se pa opozicija zgublja v atomizaciji in samopaštvu.

Cvetoči vrt. Provincio Tucumán imenujejo „vrt republike“. Ta vrt je preteklo nedeljo zacvetel - za vlado. Dosedanje guverner José Alperovich je namreč grobo zmagal na krajevnih volitvah in bo vodil provinco nadaljnja štiri leta. Prve številke mu pripisujejo okoli 90% glasov, kar je gotovo najbolj prepričljiva zmaga kar jih pomnimo zadnje čase. To je dosegel s posebnim volilnim sistemom „priklopljenja“ (acople), kar je delno spremenjen sistem „ley de lemas“. Po tem sistemu razne občinske in provincijske stranke nastopajo z lastnimi kandidati na nižjih ravneh, za guvernerja pa lahko podprejo izvenstrankarsko osebo. On je nastopil na čelu kar 40 različnih strank in strančic. Alperovich je vladni zaveznik in vdan pristaš Kirchnerja. Je pa obenem spreten politik, saj je znal iztržiti provincijsko ustavno reformo, ki dopušča ponovno kandidaturu. Dodatno je dosegel, da je ustavodajna skupščina določila, da bo sedanja doba šteta kor „prva“ in mu omogočila ponovno kandidaturu leta 2011. Pač cvetke argentinske politike ...

Kaj pomeni „veleidad“. Gradov špansko slovenski slovar prevede to besedo kot „poželenje, zahotenje trenutna želja, pohlep“; pa tudi kot „nestanovitnost, muhavost“. Kaj ima to opraviti z našim opisom? Nek politični opazovalec je namreč zatrdil, da je vseh težav opozicije kriva „veleidad“. In če pregledamo razne opozicijske stranke in kandidate, bomo našli med njihovimi „krepostmi“ skoraj vse omenjene značilnosti. Kar pa ne najdemo je prave volje do konkretnega političnega dialoga in do skupnega nastopa. Zato se zadnje dni kar množijo predsedniški kandidati, medtem ko so vladne pozicije monolitne. V nasprotno smer gre le poizkus povezave, o katerem se pogajata Elisa Carrió in López Murphy. Pa tudi ta edini poizkus združevanja je tako zbledel, da se človek sprašuje, ali je koristen ali škodljiv za razvoj opozicije. Tudi v tem je več iskanja političnih koristi kot pa javnega blaga.

Razne možnosti. Pravzaprav je precej smotno iskanje skupnega nastopa, ki ga uprizarjata Carrió in López Murphy. Čeprav ona predstavlja levico, on pa sredino, oba izhajata iz radikalne stranke in izpovedujeta skupno republikansko vero. Najbolj važno pa je, da bi povezava obema koristila. Carrió bi razširila volilno bazo za morebiten drugi krog predsedniških volitev, López Murphy pa bi

se odpovedal predsedniški kandidaturi, ki mu slabo kaže. To bi mu pomenilo „častni umik“. Obenem bi se mu povečala možnost uspeha v tekmi za senatorski stolček v zastopstvu prestolnega mesta. A tukaj je še nekdo tretji: Mauricio Macri, ki noče nič slišati o gospe Carrió (ta ga nenehno napada) in bi v primeri uspeha te povezave odpovedal podporo Murphiju.

Koliko nasprotnikov? Medtem ko gospa Cristina Fernández de Kirchner stoji na čelu monolitne strukture, na nasprotnem bregu kar mrgoli kandidatov: Lavagna, Carrió, López Murphy (če ne pride od povezave), Rodríguez Saá, Sobisch, Romero Feris, Pino Solanas, da imenujemo samo najbolj poznane. V čem je glavna nevarnost te razpršenosti? Spremenjena ustava namreč določa, da neki kandidat zmaga že, če doseže 45% glasov. Lahko pa jih doseže vsaj 40% pa vseeno ni treba drugega kroga, če se ji noben od tekmecev ne približa za več kot 10%. Po vseh dosedanjih anketah bo gospa Cristina gotovo presegla 40%. Ob taki atomizaciji opozicije pa je tudi skoraj gotovo, da noben od tekmecev ne preseže zahtevanih 10% razlike. Vse sanje spopada v drugem krogu tako padajo v vodo.

Hitimo, zapravljajmo ... Ker je gotovo, da bodo tudi v primeru vladne zmage številni ministri morali zapustiti svoja mesta, sedaj hitijo, da bi še pravočasno izvedli zastavljene načrte. Ta je tudi primer ministra za javna dela, ki je zloglasni Julio De Vido. Njegovi načrti predvidevajo vrsto javnih del, kar pa pomeni izredne izdatke za državo. Zato hiti, da bi še pred odhodom podpisal pogodbe, katerih vrednost sega do 25.000 milijonov pesov. Dela so predvidena na področju energije, transporta in komunikacij. Verjetno je izvedba teh projektov resnično potrebna. A zakaj taka hitrica prav sedaj, na pragu volitev? V ta namen je predsednik tudi podpisal dekret, ki dovoljuje izdatek dodatnih 14.000 milijonov.

Gluha ušesa. Pretekli teden je škofovska konferenca objavilo nov javen poziv družbi in vladi. V dokumentu med drugim poudarjajo potrebo pravega federalizma in zahtevajo plodovit dialog. „Ni zagotovljeno da družba raste, kadar raste gospodarstvo“, trdijo škofje in opozarjajo tudi na neodvisnost republikanskih oblasti. Modre in dobronamerne besede pa so ponovno naletele na gluha ušesa. Namesto stvarnih misli in trdne argumentacije smo s strani vlade slišali le napade na cerkvena stališča, obrabljene omembe preteklosti in prazne politične komentarje. Še ena zamujena priložnost!

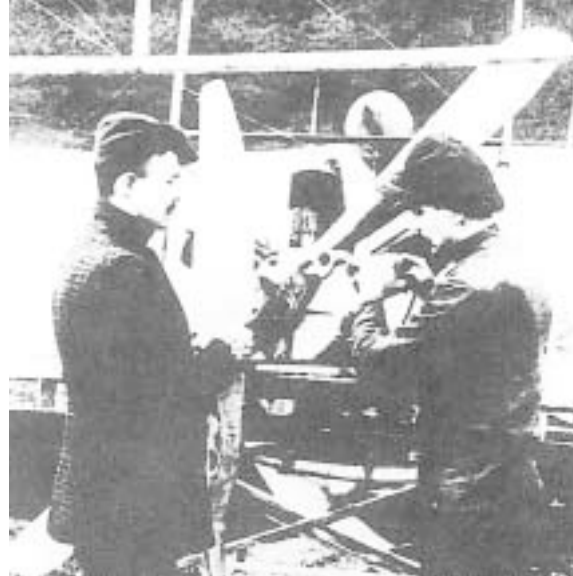
V Beogradu odkrili spomenik Edvardu Rusjanu

Na osrednjem beograjskem pokopališču ob Aleji velikanov so odkrili prenovljen grob in doprni kip svetovno znanega letalca Edvarda Rusjana (1886 - 1911). Slovesnosti so se udeležili številni Beograjčani in 80 članov Združenja slovenskih častnikov Brežice, ki so s tem uspešno zaključili dveletni projekt Edvard Rusjan, ki so ga izpeljali z lastnimi močmi.

Slovesnosti prvemu slovenskemu letalcu, ki je pred 96 leti tragično preminil ob sotočju Save in Donave, ko je poletel pod trdnjavo Kalemegdan, so se udeležili številni gostje iz Slovenije.

Slovenski veleposlanik v Beogradu Miroslav Luci je v nagovoru zbranim med drugim dejal, da kot je leta 1911 Slovenec Edvard Rusjan v Srbijo pripeljal prvo letalo in tako povezal Slovence in Srbe, tako Slovenija zdaj želi Srbiji skorajšnjo in uspešno pot v EU. Po besedah podpredsednika beograjske mestne občine Zorana Alimpiča pa je Rusjan že del zgodovine tega mesta.

Edvard Rusjan se uvršča med 12 najbolj znanih letalcev v svetu, v srednji Evropi pa je sploh prvi, ki je skupaj z bratom Jožetom načrtla in zgradil letalo ter z njim poletel.

Brata Rusjan ob svojem letalu

25. november 1909 se šteje za dan, ko je takrat 23-letni Rusjan prvič poletel, njegovo letalo EDA I pa je pozneje uspešno prestalo še nekaj poletov.

Rusjanu se je prvi polet z motornim letalom posrečil šest let po podobnem poskusu znamenitih bratov Wright iz ZDA, ki sta pozneje sprožila mrzlično tekmo za dosego višinskega in časovnega rekorda v letenju.

Turnišče - osrednje škofijsko Marijino romarsko svetišče

Murskosoboški škof Marjan Turnšek je na praznik Marijinega vnebovzvetja zbrane vernike pri maši v Turnišču seznanil z razglasitvijo omenjenega kraja za osrednje škofijsko Marijino romarsko svetišče.

Del svoje pridige je posvetil tudi pobjem ob koncu druge svetovne vojne. Prav tako se je zavzel za krepitev družine.

Po mnenju murskosoboškega škofa Marjana Turnška mora človek videti, slišati, se dotakniti, da se mu lahko nato zgodi milost. Dodal je, da je to mogoče le na krajih, kjer so se številne generacije zbirale k molitvi, prošnji in zahvali. In eden od takšnih krajev je po Turnškovih besedah tudi Marijino svetišče v Turnišču.

Škof je del pridige posvetil tudi pobjem ob koncu druge svetovne vojne. Ob soočanju z vedno novimi množičnimi grobovi po naši domovini raste potreba po očiščenju narodove duše, je poudaril. Zbranim vernikom je položil na srce, naj kot kristjani storijo vse, da se v duhovnem smislu kraj zločina spremeni v kraj svetosti.

Po Turnškovem mnenju današnja Evropa boleha za razširjenim ateizmom, netoleranco do resnice, alergijo do vere in Cerkev ter za strahom pred Kristusom. Omenjene slabosti naj bi se kazale tudi v upadanju števila porok in rasti zunajzakonskih skupnosti. Zato si prizadevajmo, da bi naše družine postajale male domače Cerkev, svetišča življenja, prostori rodovitnosti in naravne trsnice duhovnih poklicev, je dejal škof.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SLOVENSKA VAS

Društvo je praznovalo že 55. let delovanja

Ob letu obletnica. Tokrat je bila že 55., saj so prvi vaščani leta 1952, ko so njihova stanovanja bila komaj minimalno dograjena, že izvolili prvi pripravljani odbor. Vse društvene dejavnosti so se takrat vršile ob poldrugi kilometer oddaljeni farni cerkvi sv. Jožefa. Zaradi bogate kulturne in družabne aktivnosti so, brez vsakih sredstev, takoj začeli razmišljati o gradnji skupnega doma na zemljišču, ki ga je Hladnik vizionarno za to namenil ob parceliranju vasi.

Vsakoletna prireditve pa ni le obujanje spominov na začetno navdušenje. Z vsekakor pretirano šolsko terminologijo bi vendar lahko rekli, da je obletnica praktičen letni izpit naših domov, tako kot so občni zbori neke vrste teoretičen izpit. Obletnica je priložnost, da se vsaka delavna skupina izkaže.

Če se povrnemo torej na praznovanje 5. avgusta, smo najprej potrdili, da prvo mesto v našem osebnem in skupnem življenju dajemo Bogu. V precej večjem številu kot običajne nedelje, smo se ob 9. uri zbrali v cerkvi Marije Kraljice da se udeležimo sv. maše, ki jo je daroval delegat za dušno pastirstvo prelat dr. Jure Rode, ob somaševanju domačega župnika za Slovence, g. Pavleta Novaka CM. Za oblikovanje sv. daritve je poskrbel odbor Društva, mladina pa je z živahnim petjem privabila sodelovanje navzočih.

Prisotnost veleposlanika R. S. prof. Avguština Vivoda je izražala našo povezanost s slovensko državo. Tudi je bila navzoča predsednica Z. S. ga. Alenka Jenko, saj smo, kljub gotovim lokalnim značilnostim, del slovenske skupnosti v Argentini. Bratska povezanost pa se je izpričala s popolno udeležbo predsednikov domov naše povojne emigracije v velikem Buenos Airesu. Omenimo še vhod argentinske in slovenske zastave kot simbol našega dvojnega kulturnega bogastva.

Zapisal sem, da je bila cerkev bolj polna kot druge nedelje, saj so se poleg večjega števila vaščanov maše udeležili mnogi gostje. Marsikdo pa je primerjal z desetletji nazaj in ugotavljal obratno. Dejansko je vaščanov danes znatno manj, kar se očitno kaže pri udeležbi slovenskih maš. Poleg manjšega števila otrok na družino je vzrok temu tudi naša lastna diaspora. Največ se jih je za stalno ali začasno preselilo v Slovenijo, kjer so se ravno tisti dan zbrali. Slike pričajo da jih je bilo petintrideset, ki so na svoj način pri Tonetu Adamiču v Grosupljah praznovali to obletnico.

Po kratkem odmoru za

zajtrk smo se posedli v dvorani Hladnikovega doma. Za počastitvijo zastav in petju himen so si sledili pozdravi krajevnega predsednika, predsednice Zedinjene Slovenije in veleposlanika, ki je tudi slovesno izročil priznanje slovenske vlade Društvu Slovenska vas za bogato petinpetdesetletno delovanje.

Slavnostni govornik je bil dr. Andrej Fink, ki je ponovil pomemben govor na 7. vseslovenskem srečanju v Državnem zboru v Ljubljani preteklega 5. julija, katerega je Svobodna Slovenija objavila kot uvodnik v svoji 30. številki.

Letos je ponovno Slovenska šola poskrbela za odrski nastop. MESTO VESELJA, z adaptacijo teksta in režijo Rotije Grbec so igro prvič postavili na oder v Slovenski hiši za julijsko Alojzijevo proslavo. Pravičen je zaključek takratnega poročila, da jim je uspelo. Brezpogojno ga lahko ponovimo. Uspelo jim je ne le v tem, da je bil nastop prijeten in poln nalezljivega smeha in veselja. Prav gotovo po zaslugi mlade režiserke jim je vidno uspelo navdušiti nastopajoče in pri marsikateremu vzbuditi užitek igranja in prvega odkritja odrskega talenta. Uspeh je tudi povezati celo slovensko šolo za skupni projekt, v katerem nastopajo vsi učenci ob nekaterih učiteljicah in učiteljih, sodelujejo pa z bolj ali manj vidnimi funkcijami še druge učne moči, skoraj vsi starši in marsikateri bivši učenc.

Ne bom ponavljal vsebine in posameznih vlog, ki so v omenjenem komentarju bili že podrobno opisani, prav pa je da poudarim, kot je tudi sama režiserka storila v končni zahvali, da je za uspeh predstave bilo vloženih z dobro voljo mnogo prostih ur.

Originalno, prijetno in pripravno sceno sta zamislila Mariela Urbanija Zamik in Friderik Cerar, z njima pa so sodelovali Marko Cukjati, Viktor Koprivnikar, Miriam Soria Koprivnikar, Monika Urbanija Koprivnikar, Marjana Urbanija Šmalc, Pavle Urbanija, Miha Vilfan in Toni Žitnik.

Za razsvetlavo, zvok in glasbo so poskrbeli Martin Sušnik, Andrej Naberger in Jože Mehle. Spopadli so se z dodatnimi težavami neprimerne

aparature, ki nujno zahteva tehnično izboljšavo.

Maskiranje sta izvedla Marjana Urbanija Šmalc in Marko Čeč.

Pevske dele, ki jih je mnogo med predstavo, sta pripravili Anči Koprivnikar Kozina in Monika Urbanija Koprivnikar, plesne vaje pa je učila Marjana Urbaničič, ki je tudi posnela glas v ozadju.

Predstavi je dodal posebno barvitost priložnostni miniorkester, ki je spremljal v živo, v sestavi Kristine Mehle, Aleksandra Berčiča, Borisa Mehleta in Tomaža Sušnika.

Nenadomestljivi posel šepetalk sta opravili Helena Cerar Rot in Marjana Urbaničič.

Gizela Grbec je oblikovala prikupe program z vsjo potrebno informacijo.

Za razno pomoč so bili vedno pripravljene še Toni Cerar, Vinko Glinšek in Ciril Jan.

Navdušen aplavz je obilno nagradil vse nastopajoče, sodelavce, zlasti pa režiserko, ki je poleg učenja tudi uspešno koordinirala vse delovanje.

Nedvomno drži, da človek ne živi le od kruha, prav tako pa je res, da brez njega ne gre. Zato na naših prireditvah, po kulturnih užitkih, prav radi posedemo k mizam, kjer se nam obeta okusna postrežba. Kosilo na obletnici je popolnoma odgovarjalo takim pričakovanjem, za kar imajo podobne zasluge kuharice ki so ga pripravile in strežniki ki so nas prijetno zakladali.

Družabni pogovor se običajno po hrani in pijači posebno tekoče razvija, vendar so ga navdušeni nogometaši radi zamenjali za športno družabno tekmovalje starejših reprezentanc iz San Justa, Slovenske pristave in domače Slovenske vasi. Najuspešnejši so bili morončani, vsi pa zadovoljni z možnostjo, da se s takim srečanjem zaključi program obletnice.

F.S.

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Prekmurje IV - Plavajoči mlini

Kot smo omenili, so bili plavajoči mlini na Muri značilnost te dežele. Poglejmo kaj nam o njih pove Jerneja Fridl v knjigi *Slovenija - pokrajine in ljudje*, založba Mladinska knjiga; 1998.

Mlinarstvo je ena najstarejših gospodarskih dejavnosti, saj so bile jedi iz moke zelo pomembne že v prehrani starih ljudstev. Sprva so zrnje drobili s ploščatimi kamni, kasnejšima iznajdbama možnarja (mortero) in žrmelj (priprava z dvema kamnoma za ročno mletje žita) pa je sledila gradnja mlinov. Prva mlinska kolesa so vrteli sužnji in živali. V 1. stoletju pred Kristusom so za pogon mlinskih koles najprej v Aziji in kasneje v Evropi začeli uporabljati vodno silo. Od tedaj so se vodni mlini množično uporabljali vse do začetka 20. stoletja, ko so jih izpodrinili mlini na paro in na električni pogon.

Na območju današnje Slovenije so se mlini v večjem številu pojavili v 12. in 13. stoletju. V glavnem so bili to manjši, pristo stoječi mlini ob potokih ali na bregovih rek z zadostnim padcem. Ti mlini niso bili primerni za nižinske reke, za katere so značilne pogoste poplave, spreminjane toka in prenašanje gradiva. Reke bi jim namreč spodjedale tla ali odmikale rečno korito, kos pa ne bi bili niti večjim popla-

vam. Zato so na Muri, Dravi, Lendavi, Kobiljanskem potoku in drugje gradili plavajoče mlino, ki so v listinah prvič uradno omenjeni v 14. stoletju, ko so jih skupaj z vasmimi dodelili samostanom in fevdalnim gospostvom. Obstajali sta dve različni izvedbi plavajočih mlinov ali mlinov na ladjah, kot so jih tudi poimenovali. V prvi različici je manjši čoln bedenj, na katerem je bil nosilec vodnega kolesa, z večjim čolnom kumpom, na katerem je bila lesena streha ali celo lesena hiška z mlinskima kamnoma, povezovalo veliko mlinsko kolo. Drugače je bil zasnovan mlin, ki je imel poslopje na rečnem bregu, svoje plavajoče mlinsko kolo pa je bilo pritrjeno med dvema čolnoma. Vrteče se kolo je prek zapletenega sistema zobnikov in jeklenih vrvi poganjalo mlinske kamne na kopenem. V obeh primerih so bila mlinska kolesa prosto stoječih mlinov izjemno velika. Na obodu kolesa s premerom štirih do šestih metrov so bile razvrščene ploščate lopatice, dolge od dva do pet metrov. Le tako veliko kolo se je lahko vrtelo pri hitrosti, manjši od 2 m/sek, ki je značilna za tok nižinskih rek. Plavajoči mlini so v Sloveniji pomenili le dobra dva odstotka vseh mlinov, njihova storilnost pa je bila v primerjavi s potočnimi na eno ali dve kolesi do desetkrat večja. Prednost plava-

jočih mlinov je bila tudi v tem, da so jih z lahkoto prestavili na ustrežnejše mesto, če se je spremenila globina vode ali hitrost toka. Ob neurjih so se dobro prilagajali naraščanju vodne gladine.

Čolni, na katerih je plaval mlin ali le kolo, so bili privezani h kolom na rečnem bregu sprva z verigami, kasneje pa z jeklenimi vrvmi. Verige so bile izredno močne, saj so ob neurjih morale kljubovati najhujšim pritiskom narasle in razburkane vode, ki je s seboj nosila izruvana drevesa. Največji mojstri za izdelavo kovanih verig so bili cigani. S kovaško opremo so potovali od mlina do mlina in se po potrebi ustavili tudi dlje časa, da so popravili stare ali izdelali nove verige. Pravijo, da so njihove žene medtem poskrbele, da se mlinarji niso preveč dolgočasili.

Plavajoče mlino so z bregovi povezovali viseči mostovi, nekateri mlini pa so bili dostopni samo s čolni. Leseno mlinsko poslopje navadno ni bilo veliko, kljub temu pa je moralo imeti dovolj prostora za mlinske kamne in pripadajočo opremo ter za zatočišče mlinarju, kadar je v sezoni mlet zrnje tudi ponoči.

Mlinarji so plačilo za mletje obračunavali z mericami, kar je približno šestnajstina mernika nezmlitega žita. Mernik, s katerim so izmerili količino prinesenega žita v mlin, je držal okoli 25 kg. O mlinarjih so krožile govornice, da njihove merice niso bile zmeraj najbolj točne in so

najpogosteje odločile v njihovo korist, čeprav je bilo predpisano vsakoletno preverjanje meric na okrožnih uradih. Ponokod so poskušali uvesti tehtanje žita in plačevanje uslug z denarjem, vendar se ta način ni uveljavil. Mlinarji in njihove družine so se navadno ukvarjali še z živinorejo, saj zaradi sezonskega dela od junija do decembra mlinarstvo ni bilo dovolj donosen posel. Pri vzreji prašičev so si pomagali z otrobi ter drugimi ostanki od mletja. Teško si predstavljamo kako pomembno vlogo so včasih imeli mlinarji, saj se je večina ljudi ukvarjala s poljedelstvom, še posebej s pridelavo žit, ki jih je bilo treba zmleti. Žganci, polenta, kaše in podobne močnate jedi so bile vsakodnevno na mizah kmečkih in meščanskih družin. Šele v začetku 20. stoletja so žita v večji meri zamenjali z mesom, zelenjavo in sadjem.

Uvedba davkov na zaslužek mlinarjev leta 1932, spremembe prehrabnih navad, opuščanje poljedelstva, predvsem pa gradnja novih, velikih industrijskih mlinov v večjih mestih na parno in električno energijo so pospešili propad vodnih mlinov. V nekoliko posodobljeni obliki se je ohranil le en sam plavajoči mlin na Muri pri Veržeju, ki ga danes poznamo pod imenom Babičev mlin. Ta mlin ima na čolnih le plavajoče kolo, zgradba mlina pa stoji na bregu Mure. Žal se ni ohranil noben primer mlina na ladjah, ki bi v celoti plaval na vodi.

Zbral in priredil Franci Markež

NAM VDOVAM!

CILKA VOMBERGAR LIPAR

Bila sem mlada, srečna, ne dolgo poročena, ko sva z možem pri nedeljski sveti maši poslušala duhovnika, ki je pridigal in tolažil žene vdove. Takrat nisem dala veliko na to, ker me ni prizadevalo. Zdaj, v teh letih vdovstva, velikokrat premišlujem tiste besede. Odpri oči - pogled v življenje, v svet, kljub vsemu oboje sprejmi, ne zapiraj se vase, pojdi drugim naproti.

Namenila sem se, da napišem nekaj vrstic v tolažbo nam vdovam, iz lepih spominov skupnega življenja.

Veliko jih je, ki so izgubile svoje soproje že v mlajših letih, več nas je, ki smo ostale same starejše. Kako težko je ostati brez ljubljene osebe, v kateri ima človek ves smisel svojega življenja, pa vendar je z božjo pomočjo in voljo mogoče omiliti in ublažiti še tako hude preizkušnje. Pristo žalovanje je tisti spomin v srcu, ki ga nihče ne vidi in opazi. V spominu in srcu nosiš vse, kar je bilo skupaj doživeto, vse lepo ali včasih neprijazno. Vendar, ko premišlujem o tem, smo srečne in obenem tudi hvaležne Bogu, da nam je določil tako življenjsko pot, ki smo jo prehodile skupaj z njim. Ne naša, ampak božja volja je bila taka, ker življenja ne krojimo sami, ampak ga nam določa On.

Mislím, da nam življenje v dvoje daje smisel obstoju vse dokler je Njegova volja. Veste, polagam vam v tolažbo in na srce zavest, da izguba ljubljene osebe ni izguba za večne čase. V začetku je hudo boleča, a počasi preminja; ostanejo le lepi spomini, ki jih nikoli ne bomo mogle pozabiti. To so dejstva, ki jih težko dojemamo, vendar to sprejmemo. Čeprav ljubljeno osebo za vedno izgubimo, jo nikoli ne pozabimo in smo združeni z njo, ko molimo in mislimo nanjo. Vera nam olajša marsikatero bolečino in žalost.

Jaz se vsak trenutek spominjam svojega moža Franceta. Samo bežen spomin in majhna prošnja me odmakneta od misli, da ga nikoli več ne bo. Tudi to je tolažba: vredno je živeti naprej, ne za sebe ampak za svojo družino, ki je največje bogastvo, ki ga imamo na tem svetu. Če bi imele še moške, bi nam prav nič ne manjkalo.

Spomini nam večkrat uhajajo nazaj v tista leta, ko smo vsi skupaj, še mladi; na lepe dni prve ljubezni, potem na vesele dogodivščine s prijatelji in znanci. To razmišljanje nam lajša bolečino, nam daje tudi upanje za naprej. Me, vdove, smo verne žene, zaupamo v Boga in vemo, da človek ni nekaj

večnega na svetu. Življenje, ki smo ga izbrale, tudi ni večno.

Če pogledamo malo okoli sebe, kakšne tragedije se danes dogajajo, bomo lažje prenašale žalost in samoto, v katero nas je popeljala usoda. Imamo hčere, sinove, vnuke, zete. Zanje moramo živeti, ki nas imajo radi in nas bodo še kako pogrešali, ko nas enkrat ne bodo več imeli. Smo srečne, da jih imamo, saj ob vsakem koraku občutimo njihovo naklonjenost.

Polagam vam na srce, da ne zapadete v depresijo ali v dolgočasje. Odločite se za sprehod v naravo; opravljajte z veseljem vsakdanje delo; obiskujte naša društva; pomagajte potrebnim, itd. S temi nasveti boste videle kako junaško se premaga žalost in malodušje.

Nimamo več dragih oboževalcev a smo vseeno srečne, da smo imele ob njih čudovito skupno življenje, polno sonca in svetlih dni, neizmerno lepe trenutke skupnega zadovoljstva. Vse se nam je srečno končalo z vero v Njega, gospodarja nad življenjem in smrtjo. Stvari moramo sprejeti take kot so. Vse je minljivo, tudi sreča ni večna. Zadovoljne smo, da nas je skozi življenje spremljala vera v Boga. To nam je v pomoč v najtežjih trenutkih, da se potolažimo v Očenašu.

Drage prijateljice, meni enake vdove; upam, da sem vas malo potolažila. Razumem vas, saj tudi sama občutim vse to, našo bolečino in žalost. Naj se v vaša srca naselita mir in volja po življenju, dokler bo taka božja volja.

Poročila sem se v najtežjih časih izgnanstva, žalosti, lakote in solza. Brez vsega. Samo ljubezen naše družine, moža Franceta, ter zaupanje v Boga in Marijo nas je obdržalo, da nismo obupali.

Cerkveno poroko sem imela v Vetrinjski cerkvi, 24. maja 1945. Vse mi je izposloval gospod Jože Cvelbar, ki je bil dolgoletni župnik v Cerkljah na Gorenjskem. V treh dneh je vse uredil, cerkveno in civilno zvezo.

To je bilo v tistih usodnih dneh, ko so Angleži že izbirali mlada dekleta za odhod v Anglijo - in nismo imeli nobene gotovosti, da nas ne pošljejo nazaj v Titovo komunistično domovino, v trpljenje in smrt.

Imela sem mamo, sestro, brata Mirkota in Cirila. Bili smo neločljivi, hoteli smo v tej žalosti živeti skupno. Zato sem vedno gospodu pokojnemu Jožetu Cvelbarju iz srca hvaležna.

Ni bilo zabave, ne pojedine, ne poročnega potovanja, ne bele obleke; bila je črna, ob žalovanju za očetom, ki so ga partizanski komunisti zverinsko mučili in ubili 4. oktobra 1944. Tudi moj mož France je imel enako usodo očeta Franceta, mučenca - živega vrženega v sedem metrov globoko jamo v Mengeški Sobovici.

Bil je tudi zadnji poljub in čestitke brata domobranca Cirila, 20-letnega, ki ga je mama prosila, naj ostane med nami. Njegov odgovor - geslo - je bil: kamor gredo drugi, grem tudi jaz. Tako je bil naslednji dan vrnjen v domovino, v smrt.

Ostali smo po štirih letih begunskega taborišča skupno prišli v Argentino, ki nas je lepo sprejela. Tako nam je novi svet prinesel svetel žarek upanja, v pričakovanju lepših dni in trenutkov brez solza.

Dočakala sem 52 let življenja v dvoje - in vem, da bodo čustva ostala vse do takrat, ko se bova zopet srečala. Vsi moramo živeti naprej v veri in tudi prošnji Najvišjemu in se privajati v življenje, ki nam ga je On določil.

Vetrinje, maja 1945: sestra Zalka, Cilka, France, brat Mirko, mama Jerica in France Žumer iz Cerklj, sam, zapuščen, ki se je prištel v našo družino.

Emonska ulica - gledališče

Pod okriljem KUD France Prešeren se je odvijal 7. mednarodni ulični festival Emonska promena, ki je na Trnovskem mostu in Emonski ulici (od Glasbene šole Vič do kapelice) potekal do nedelje, 26. avgusta, vsak dan med 18. in 21. uro. Promenada vsebinsko dopolnjuje festival Trnfest. Prizorišče v bližini KUD France Prešeren se namreč v tem času spremeni v gledališče na prostem in ustvarjalno sprehajališče, polno umetnikov z vsega sveta.

Na festivalu so se tako mali kot veliki obiskovalci lahko preizkusili v umetniških spretnostih in družabnih igrah ter si ogledali 26 dogodkov gledališč in umetnikov iz 10 držav.

Program je namenjen družinam in je tokrat znova ponudil nekaj poslastic tudi za odrasle (kabare, stand-up komedijo ipd.). Posebna pozornost festivala je bila namenjena kreativnemu ustvarjanju na prostem, ki so ga izvedli v sodelovanju s Hišo otrok in umetnosti. Posebnosti letošnje promenade pa so ulična klovna, točke ravnotežja na vrvi in drogu, predstavitev mojstrov slovenske obrti in hiša iger.

Trg v Clevelandu poimenovali po Yankovichu

Ameriški „kralj polke“, pokojni Frankie Yankovich, prvi dobitnik glasbene nagrade grammy v kategoriji polke, je v Clevelandu dobil svoj trg. Poimenovanje trga med 152. ulico in cesto Waterloo po Yankovichu je soglasno potrdil clevelandski mestni svet na predlog svetnika slovenskega rodu Mikea Polenseka. Slednji je tudi vodil slovesnost pred vrati v umetniški in zabavni predel mesta Collinwood-Waterloo.

Na slovesnosti, ki jo je pomagala pripraviti Dvorana slavnih polke in muzej („National Cleveland-Style Polka Hall of Fame and Museum“), je sodeloval tudi Yankovichev pranečak Bob Kravos, prav tako glasbenik na harmoniki.

Frankie Yankovich se je rodil leta 1915 v Zahodni Virginiji. Svoj prvi orkester je ustanovil še kot najstnik v Collinwoodu. Leta 1948 in 1949 je že prodal več kot milijon izvodov svojih uspešnic „Just Because“ in „The Blue Skirt Waltz“. Leta 1948 je bil v Milwaukeeju že okronan za „kralja polke“. Leta 1985 je dobil prvega grammyja v kategoriji polke, dolgoletno bogato kariero pa je končal leta 1998, ko so ga pokopali v Clevelandu.

Clevelandska polka (Cleveland Style Polka) je največji kulturni prispevek Slovenije ZDA, saj je ta slog izšel iz slovenskih sosesčin Clevelanda ter po drugi svetovni vojni postal prava senzacija. Dvorana slavnih in muzej polke spremlja zgodovino te glasbe od korenin v slovenskih narodnih melodijah in vsako leto prireja gala podelitev priznanj za najboljše dosežke na področju polke.

Glasovanje iz tujine

Državna volilna komisija je določila obliko in vsebino uradne prazne glasovnice. Kot je pojasnil tajnik državne volilne komisije Marko Golobič, gre za eno od novosti na letošnjih predsedniških volitvah. Z njo bodo olajšali glasovanje volivcem, ki bodo ob volitvah v tujini. Takšna glasovnica, na katero bo volivec lahko vpisal ime kandidata in jo poslal volilnemu organu, bo zlasti uporabna približno 50.000 izseljencem, slovenskim državljanom s stalnim prebivališčem v tujini.

Gre za zakonsko dopustno možnost glasovanja po pošti, namenjeno vsem volivcem, slovenskim državljanom, ki nimajo stalnega prebivališča v Sloveniji oziroma bodo na dan volitev 21. oktobra začasno prebivali v tujini. Volivec, ki se bo odločil za takšno možnost, bo po pošti prejel glasovnico, v pravokotni prostor na glasovnici pa bo nato lahko lastnoročno ali na drug način vpisal ime in priimek kandidata, za katerega se bo odločil, čeprav bodo vsi kandidati znani šele 26. septembra. Takšno glasovanje bo veljalo tudi za morebitni drugi krog volitev predsednika republike. Obrazec bo ožigosala okrajna volilna komisija, o volitvah pa bodo v naslednjih dneh po pošti obvestili izseljenke.

Tudi tokrat bodo poleg volišč v Sloveniji na dan glasovanja odprta še volišča na 34 diplomatsko-konzularnih predstavništvih Slovenije v tujini. Predčasno glasovanje bo potekalo 16. 17. in 18. oktobra, zagotoviti pa bo potrebno tudi volišča, ki bodo dostopna invalidom.

Če v prvem krogu volitev 21. oktobra ne bo zmagovalca, se bosta kandidata z največ glasovi čez tri tedne pomerila v drugem krogu. Državna volilna komisija je tako kot morebiten datum drugega kroga predsedniških volitev opredelila Martinovo nedeljo, 11. novembra.

G. J. RAZMIŠLJA

Starost in trpljenje

Oboje je povezano s človekovim življenjem. Leta pridejo in ne sama. Navadno prinesejo še bolezen. Starost že sama človeka oslabi, da ni več tak kot v mladih letih, bolezen pa to še poveča.

Težko je prenašati starost, še težje pa je bolezen. Oboje nas pripravlja na odhod, na slovo od tega sveta in na vstop v večnost.

Pa naj nas to ne vznemirja. To je Očetova volja in želja, bivati s človeškimi otroki v veseli in neumrljivi večnosti. Tam je naš pravi dom, naša resnična domovina. Tam ni solza in ne trpljenja. Tudi ni posledic preživetih mnogih let na tem svetu, ker nebesa niso solzna dolina.

Naše sedanje življenje je kratko in zelo ranljivo. Psalm 89 pravi, da je doba življenja okoli 70 let, pa jih doživimo tudi 80, če smo krepki.

Vse to je božji dar, ki ga moramo zelo varovati, ne zakopati. V njegovem času moramo knjigo življenja napolniti z dobrimi deli, ki nas bodo branila pri sodbi. Bogu bomo vrnilo pomnoženo število talentov, ki nam jih je dal.

Življenje je kakor drevo ali trta, ki je že obrodila svoje sadove in jo zamenjajo z drugo mlajšo. Naša starost daje svoje mesto mlajšim, ki nas nadomestijo s svojimi močmi.

Ne smemo biti preveč napačno navezani na to zemeljsko življenje. Kdor ljubi svoje življenje na tem svetu, ga bo izgubil, pravi Sveto pismo.

Vsako trpljenje ima svojo veliko vrednost. Sam Bog nas po njem kliče k sebi. Da nam možnost, da izvršujemo dela mnogih kreposti, kar koristi nam in njim, ki nas spremljajo. Trpljenje nas očisti, enako druge in tudi narod.

Koliko so narodu koristili s svojim trpljenjem naši mučenci. To ve samo Bog, ki vse stvari ureja in postavlja na svoje mesto.

Skušajmo jih v tem posnemati, da bomo tako narodu veliko koristili.

S trpljenjem tudi zadoščamo, kar smo Bogu dolžni in Mu bili nezvesti. Ne moremo se hvaliti s čistimi rokami in tudi Narod mora mnogo popraviti, kar je zagrešil v svoji preteklosti. Kamenja ne bomo metali na nikogar, uporabili pa ga bomo za novo zidavo, pri kateri vsi sodelujemo.

NOVICE IZ SLOVENIJE

VINSKA CESTA MORA TEČI

Okrajno sodišče v Mariboru je izdalo začasno odredbo, s katero je upokojenemu mariborskemu odvetniku Viktorju Žižku naložilo, da v treh dneh od prejema odredbe z vinske ceste, ki v Ciringi ob slovensko-avstrijski meji poteka deloma po njegovem zemljišču, odstrani julija postavljeno betonsko oviro. Omenjeno sodišče je tako ugodilo zahtevku župana obmejne občine Ratsch in zveznega poslanca Johanna Zweyticka ter še štirim tožnikom, ki so tožbo zaradi motenja posesti vložili v imenu desetih ob vinski cesti prizadetih avstrijskih državljanov.

NA TROMOSTOVJU NIČ VEČ PROMETA

Mestna občina Ljubljana bo s 3. septembrom za promet v celoti zaprla mestno središče. Spremenili bodo tudi potek prog tistih avtobusov mestnega potniškega prometa, ki so doslej ustavljale na avtobusnih postajališčih ob Tromostovju in Magistratu. Poleg tega bodo tudi podaljšali nekatere proge mestnih avtobusov. Kot je pojasnil ljubljanski župan, bo z novimi spremembami Prešernov trg dokončno zaprt za promet; dostop do njega bo mogoč zgolj za dostavna vozila, pa še to le od 7. ure do 9.30.

NOVI KONZULATI

Vlada je sprejela sklepe o odprtju konzulatov v belgijskem Mechelenu, turški Antalyi, mehiški prestolnici Ciudad de Mexico in japonskem Kumamotu.

TRIGLAVSKA OBLETNICA

Letos mineva 229 let od prvega vzpona na Triglav. V spomin na ta dogodek občina Bohinj 25. avgusta praznuje občinski praznik. Pred spomenikom osvoboditeljem Triglava (Štirje srčni možje) na Ribičevem Lazu je potekala tudi prireditev v spomin na ta dogodek, na kateri sta predsednik Planinske zveze Slovenija Franc Ekar in župan občine Bohinj Franc Kramar simbolično odprla bohinjsko planinsko pot.

PO SVETU

IRAK

Najvišji voditelji šiitov, sunitov in Kurdov v Iraku so se strinjali, da si bodo prizadevali za rešitev nekaterih ključnih vprašanj. Dogovorili so se, da si bodo prizadevali za narodno spravo. Strinjali pa so se še, da bodo omilili omejitve, ki so se nanašale na sodelovanje nekdanjih članov stranke Baas strmoglavljenega iraškega voditelja Sadam Huseina v javni upravi in vojski.

POŽARI V GRČIJI

Po celotni Grčiji še naprej divjajo številni požari, ki so po podatkih ministrstva za zdravje terjali že najmanj 51 življenj. Najhujši požari divjajo na goratem območju Peloponeza na jugu Grčije in na otoku Evia severno od Aten. Ognjeni zublji se medtem približujejo tudi zgodovinskemu mestu Olimpia in mestu Pirgos. Grške oblasti so zaradi številnih požarov razglasile izredne razmere, za pomoč pri gašenju pa so pred tem zaprosile tudi Evropsko unijo.

OGRAJA PROTI BEGUNCEV

Severna Koreja je približno pred mesecem dni začela postavljati žičnato ograjo na delu meje s Kitajsko ob reki Yalu. Desetkilometrski ograja, s katero bodo pregradili ozek predel meje, ki ga pogosto uporabljajo nezakoniti prebežniki, se bo tako pridružila podobni ograji, ki so jo lani postavili Kitajci. Preko meje s Kitajsko naj bi po nekaterih ocenah v zadnjih letih pred lakoto in represijo zbežalo več deset tisoč Severnokorejcev. Po ocenah organizacij za zaščito človekovih pravic naj bi se na severovzhodu Kitajske skrivalo tudi do več sto tisoč beguncev, ki si prizadevajo priti do Južne Koreje. Po navedbah južnokorejskih oblasti je do sedaj v njihovo državo prispelo okoli 10 tisoč severnokorejskih beguncev.

PTIČJA GRIPA

Testi v nemških laboratorijih so potrdili izbruh ptičje gripe H5N1 na račji farmi na Bavarskem. Sum na virus se je pojavil julija, ko so v regiji prvič našli obbolele ptice. Nemške oblasti so takoj začele izvajati vse potrebne zaščitne ukrepe, med katerimi so vzpostavitev trikilometrskga zaščitnega pasu okoli žarišča in desetkilometrskga pasu nadzora ter prepoved prostega gibanja živali.

SUDAN

Organizacija za zaščito človekovih pravic Amnesty International je sporočila, da sudanska vlada še naprej krši embargo Združenih Narodov na orožje. Kot dokaz je objavila fotografije, na katerih vojaki raztovarjajo zabojnike z letala. Sudanska vlada dvomi v pristnost fotografij in trdi, da želijo z njimi preusmeriti pozornost z drugih konfliktov na območju. Varnostni svet je embargo na orožje proti vsem stranem v darfurskem konfliktu uvedel marca 2005. Julija letos pa se je odločil, da bo v to pokrajino napotil skupne mirovne sile z Afriško unijo.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

Umetnost recitacije

Tak naslov so dali prireditelji sobotnemu, sedmemu kulturnemu večeru, ki ga je priredil Gledališki odsek Slov. kult. akcije v dvorani v Ramos Mejia. Spored je obsegal dva dela: v prvem je g. N. Jeločnik v eseju o umetnosti govorjene besede razpravljal o moči govorjene besede in o mimosu, ki sta dve osnovni komponenti gledališke umetnosti. Bil je zanimiv in skladen uvod v drugi del, ki je združil v zaključeno in vsebinsko skladno enoto besede navidez tako različnih pesnikov in iz različnih dob: svetega pisma, sv. Fr. Asiškega, Balantiča, Cankarja, Claudela, T. Debeljaka, Novara, Preglja, Prešerna in Župančiča. Nastopila je skupina šestih članov Gledališkega odseka. Ga. Jeločnikova, gdč. Mačkova in Zajčeva ter gg. Jeločnik, Nose in Rus.

Večer je bil novost in je dobro uspel. Kot že rečeno so se besede enega avtorja logično zlivale v drugega začenši z besedami iz svetega pisma in končujoč se pri slavi Najvišjega. Recitatorji so podajali v pravem igralskem stilu: na pamet in z rahlimi pomočki kretenj, kar je dajalo besedi živost.

LANUS

V družini Grbca Alojzija ter njegove žene Franciške, roj. Lavrič, se je rodil zdrav fant. Čestitamo.

SAN MARTIN

Čestitka Svetega Očeta zlatomašniku g. Karlu Škulju

Dne 13. avgusta je prispela iz državnega tajništva vaticanske države na naslov župnika in zlatomašnika g. Karla Škulja brzojavka, v kateri mu Sv. Oče čestita k zlatomašniškemu jubileju, prosi Boga naj zlije nadenj in nad njegovo delo mnogo milosti ter tolažbe v sed. položaju. Podeljuje mu tudi svoj blagoslov.

MENDOZA

Na občnem zboru slov. fantovske zveze v Mendози je bil izvoljen za predsednika Janez Štirin, za tajnika Božidar Bajuk ml., za blagajnika Peter Bajda ml. in za voditelja naraščajnikov Rudi Škamlec. V razgovoru o delovnem programu je bilo sklenjeno, da bo vsak sestanek posvečen enemu slovenskih velikih mož. Člani so na občnem zboru izrazili tudi željo, da bi v prihodnjem poletju napravili skupen izlet k spomeniku Kristusa Rešenika na argentinsko-čilski meji v Andih.

Slovenski fantovski odsek pripravlja s sodelovanjem deklishega krožka tretjo nedeljo v septembru v Mendози slovenski mladinski dan. Poleg rednega sporeda na prireditvi sami, je v načrtu še razstava ročnih del fantov in deklet. Na mladinski dan so povabili tudi slovensko mladino iz San Luisa. Za zvezo med sanluisko slov. mladino in SFZ odn. Dekliškim v Mendози bo skrbela gdč. Frida Mlinarjeva v San Luisu.

Poročila sta se g. Jože Raholin in gdč. Kristina Škamlec. Čestitamo!

V začetku julija je prišla iz Trsta v Mendozo hčerka g. Franca Humra in njegove žene ge. Veronike, ga. Marica z možem in petletnim sinčkom Aleksandrom ter triletno hčerko Klarico.

Svobodna Slovenija, 29. avgusta 1957 — št. 35

POROČILO O IRAKU

Ameriške obveščevalne agencije so objavile poročilo o položaju v Iraku, v katerem so skušale realno prikazati pesimistično podobo države. Stopnja nasilja ostaja visoka, mednarodna teroristična mreža Al Kaida še naprej brez težav izvaja odmevne napade, različne frakcije ali sekte pa še naprej ostajajo sprte. Poleg tega iraške varnostne sile niso sposobne samostojnega delovanja medtem, ko vlada ni sposobna učinkovitega vodenja države.

RESUMEN DE ESTA EDICION

PRINCIPIO DE ACUERDO

Los primeros ministros de Eslovenia y Croacia, Janez Janša e Ivo Sanader, llegaron a un acuerdo no formal para solucionar las diferencias limítrofes entre ambos países. Esto ocurrió el domingo 26 del corriente en el marco del foro estratégico para la expansión de la Unión Europea que se desarrolló en Bled. El acuerdo consistiría en que sea la Corte Internacional de la Haya, la encargada de resolver los puntos limítrofes en disputa entre croatas y eslovenos. La formalidad en aceptar este acuerdo se dará a conocer luego de que ambos ministros se reúnan con los representantes parlamentarios de las diversas fuerzas políticas. (Pág. 1.)

CANDIDATO PRESIDENCIAL

El delegado esloveno de la UE, Lojze Peterle, logró reunir en poco tiempo las firmas necesarias para su candidatura presidencial y consideró esto como una muestra de confianza del pueblo esloveno. Según sus palabras, el papel del presidente de la República de Eslovenia, es el de enlazar las diferencias eslovenas. El slogan de campaña será: ¡diversidad, sí - división, no! y, según afirmó, se basará en los pilares de la Constitución que afirma que Eslovenia es una nación democrática y sujeta a derecho. Su proyecto tratará de elevar la cultura política en Eslovenia. (Pág. 1.)

SLOVENSKA VAS - 55 AÑOS

El centro esloveno ubicado en Lanús celebró, el domingo 5 de agosto, su aniversario número 55. Como era de esperar, todas las organizaciones que se reúnen en el centro participaron activamente en los festejos. Dios ocupa el primer lugar en la vida personal de cada uno y de la colectividad. En la iglesia de María Reina se desarrolló la misa. Luego se pasó a las instalaciones del centro para tomar el desayuno. El canto de los himnos precedió a las palabras alusivas del presidente del centro. El embajador de Eslovenia en la Argentina, prof. Vivod entregó un reconocimiento por los 55 años a Slovenska vas. Los alumnos del curso de idioma esloveno se ocuparon de deleitar al público con la puesta en escena de la obra Mesto Veselja (Ciudad de la Alegría). El almuerzo estuvo acorde a la celebración y para los deportistas se realizó un torneo de fútbol de mayores. En Eslovenia, también se celebró el 55° aniversario de Slovenska vas; 35 integrantes del centro ahora viven allí y se reunieron en Grosuplje para recordarlo. (Pág. 3.)

A LAS VIUDAS

La señora Cilka expresó en algunas líneas el sentimiento que provoca la viudez y la necesidad de seguir adelante por la familia que quedó y porque esa es la voluntad de Dios. En sus primeros años de matrimonio escuchó en misa el consuelo que daba el sacerdote a las viudas. En ese momento, las palabras no la tocaron, pero ahora las recuerda: abre tus ojos, mira a la vida, al mundo y recíbelo; no te cierres en ti misma y ve al encuentro de los demás. Cilka reflexiona sobre lo difícil que es perder al ser querido, al compañero de la vida. La fe en Dios, le da la fuerza necesaria para continuar y el recuerdo del ser amado, no se borrará nunca. Aconseja no caer en la depresión o en el aburrimiento. Propone realizar actividades que las mantenga alejadas de la tristeza. Todo es pasajero en esta vida terrenal, incluso la felicidad. Más adelante, cuenta que su casamiento fue en el campo de refugiados; tanto ella como su esposo habían perdido a su padre, víctimas de la revolución comunista. (Pág. 4.)

LOS AÑOS NO VIENEN SOLOS

Traen consigo experiencias, sabiduría y muchas veces también enfermedades. El padre José afirma, que los años son difíciles de sobrellevar, pero más difícil es aún la enfermedad. Ambos factores preparan al hombre para la vida eterna y por ello no debemos estar intranquilos. Dios nos ha trazado el camino e iremos a su encuentro. La vida es un don divino. Es como un libro, de páginas en blanco que serán llenadas con buenas acciones y que presentaremos el día del juicio. El Señor nos ha concedido talentos y no los enterraremos sino que los devolveremos con sus frutos. (Pág. 4.)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Franci Sušnik, Marko Čec in Cilka Vombergar Lipar.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 120, pri pošiljanju po pošti pa \$ 160; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-8259 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka ob 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič — Odvetcnica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 — Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 28. avgusta 2007

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,37 US dolar
1 EVRO	1,43 KAD dolar
1 EVRO	4,43 ARG peso

Izšla je knjiga

France Pernišek
Moj begunski dnevnik
1945-1949

Priredil **dr. Janez Arnež**

Cena \$ 50.- ali 15.- USD

Na razpolago v Slovenski dušnopastirski pisarni

OBVESTILA

SOBOTA, 1. septembra:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Srečanje za visokošolce. Predava Erika Poglajen, ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 2. septembra:

41. obletnica Z.S.M.Ž. v Slovenski hiši. Začetek s sv. mašo ob 15.30.

SOBOTA, 8. septembra:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Koncert dekliškega zbora Milina, ob 20.30 uri na Pristavi.

NEDELJA, 9. septembra:

Mladinski dan v San Justu.

PETEK, 14. septembra:

Seja Medorganizacijskega sveta in delegatov za Federacijo v Slovenski hiši ob 20. uri.

NEDELJA, 16. septembra:

46. obletnica Slomškovega doma, združena z mladinskim dnevom.

ČETRTEK, 20. septembra:

Mesečni sestanek zveze slovenskih mater in žena iz San Martina, v domu ob 16. uri. Praznovale bomo prihod pomladi in rojstne dneve vseh članic.

SOBOTA, 22. septembra:

Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku v Slovenski hiši.

NEDELJA, 23. septembra:

V Slovenski vasi mladinski dan.

SLOVENCİ IN ŠPORT

PRIJATELJSKI 1 : 1

V prijateljski nogometni tekmi sta se v Podgorici Slovenija in Črna gora razšli z neodločenim izidom 1 : 1. V slovenski vrsti so bili: Handanovič, Ilič (od 54. Brečko), Moerec (od 82. Mihelič), Cipot, Jokič (od 65. Kokot), Žlogar, Kirm, Stevanovič (od 75. Šukalo), Vršič (od 75. Lazič), Birska (od 54. Semler). Za Slovenijo je gol dal Vršič (42.). Rdeča karton: Cipot (27.); Kek (90.).

Z rezultatom so izbranci Matjaža Keka lahko zadovoljni, saj jim švicarski sodnik milo rečeno ni bil ravno naklonjen. V 27. minuti je dosodil sumljivo enajstmetrovko za gostitelje, ki jo je Mirko Vučinič spremenil v vodstvo, hkrati pa zaradi prekrška po napaki vratarja Samirja Handanoviča tudi izključil Fabijana Cipota. Poleg tega so domači v zaključku tekme zamudili kar nekaj lepih priložnosti, med drugim so zadeli tudi okvir vrat.

Igra obeh reprezentanc ni navdušila, za kar so v prvem polčasu lahko našli opravičilo v veliki vročini. Domačim se je poznalo, da so neizkušena ekipa, Slovencem pa, da so nastopili v pomlajeni postavi, brez nekaterih standardnih članov prve enajsterice.

PARCELE ZA NOVI STADION

Mestna občina Ljubljana (MOL) je sklenila težka pogajanja z družino Sitar in ji za okoli 8000 kvadratnih metrov veliko parcelo sredi zemljišča za stadion v Stožicah plačala 400 evrov na kvadratni meter. Na MOL bodo v kratkem predstavili prostorski plan ter začeli iskati potencialne partnerje za projekt. Kot je znano, namerava MOL stadion zgraditi z denarjem partnerja, ki bo izbran za gradnjo nakupovalnega središča v Stožicah.

MENJAVE TRENERJEV

Marijan Pušnik ni več trener nogometašev Maribora. Zamenjal ga je Milko Džurovski, ki je zapustil lendavsko Nafto. Moštvo lendavske Nafta pa je prevzel Srb Nebojša Vučičević.

PADEC Z LESTVICE

Slovenska nogometna reprezentanca po lestvici Mednarodne nogometne zveze (FIFA) še naprej drsi navzdol, saj je na novi lestvici padla za šest mest in je zdaj za las med stoterico, na 94. mestu. Slovenija tako nizko na lestvici FIFA ni bila vse od avgusta leta 1998.

TENIS V MARIBORU

Dvanajsti ženski teniški turnir Infond open z nagradnim skladom 25.000 ameriških dolarjev, ki se je končal s finalnim dvobojem med tekmovalko iz Kamnice pri Mariboru, Polono Hercog in Terezo Hladikovo iz Češke, je minil v znamenju nadarjene slovenske igralke. Hercogova je namreč dobila svoj drugi finalni dvoboj: pred tednom dni je dobila turnir v Pesaru.

OSEBNE NOVICE

Krsta.

V soboto, 18. avgusta je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Andrej Modic**, sin Gregorja in Saši roj. Urbančič. Botra sta bila Marko Kržišnik in Monika Oblak. Krstil je delegat Jure Rode.

V soboto, 25. avgusta je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Anika Rode**, hčerka Toneta in Kristine roj. Kremžar. Botra sta bila Marko Vombergar in Monika Rode roj. Bukovec. Krstil je delegat Jure Rode.

Družinama iskreno čestitamo in želimo srečo!

Nov diplomant

Na državni univerzi v Buenos Airesu je dokončal študije **Damijan Rozina** in prejel naslov „diseñador gráfico“. **Čestitamo in želimo mnogo uspeha!**

Umrli so

V Slovenski vasi (Lanús) je umrla gospa **Tončka Sušnik roj. Hafnar** (87); v Haedo **dr. Jože Rant** (76); v San Martinu pa ga. **Fanika Lah roj. Furlan** (84). **Naj počivajo v miru!**

Dekliški pevski zbor
Milina
Pod vodstvom prof. Marjane Jelene Petrocco
vabi na koncert, ki bo 8. septembra ob 20.30 uri na Pristavi
na razpolago bo večerja

46. MLADINSKI DAN V NAŠEM DOMU 9. septembra 2007

8.00 - sv. maša
9.00 - dviganje zastav
9.15 - začetek tekmovanja
13.00 - kosilo
19.00 - kulturni program

Nato prosta zabava
Slovenski instrumentalni ansambel in DJ

Lepo vabita SDO - SFZ San Justo

Prijave za kosilo: Andrej Drenik 4441-6769.

Hipólito Yrigoyen 2756 - San Justo

URADNE URE

Pisarna Zedinjene Slovenije, ter uredništvo in uprava Svobodne Slovenije uradujejo od ponedeljka do petka, od 10. do 19. ure.

Prosimo, da ta urnik upoštevate!

PORAVNAJTE NAROČNINO!

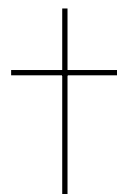

„Le iz zvestobe raste blagor“

46. OBLETNICA SLOMŠKOVEGA DOMA

37. MLADINSKI DAN

Nedelja, 16. septembra 2007
Vsi lepo vabljeni!

Blagor mrtvim, ki umirajo v Gospodu! Odpočijejo naj se od svojih naporov, zakaj njihova dela gredo z njimi.
Raz 14,13

V nedeljo 19. avgusta je po vztrajnih vročih priprošnjah k Mariji, v Gospodu zaspala naša draga mama

Antonija Sušnik roj. Hafnar

Iskrena zahvala g. Pavletu Novaku CM, ki jo in nas je spremljal in duhovno tolažil v težkih urah, ji skrbno delil sv. zakramente, maševal in opravil pogrebne obrede; g. Francu Letonji CM za somaševanje in sodelovanje pri pogrebu; g. Jaku Barletu CM za molitve, številnim šolskim sestram, ki so jo ljubeznivo spremljale in zanjo molile, dr. Jožetu Rometu in Petru Rotu za dragoceno pomoč in vsem prijateljem in znancem ki ste jo kropili in se v velikem številu udeležili pogrebne sv. maše.

Žalujoči:

sinovi in hčere **Franci, Mari, Rado, Tončka** (šolska sestra **Gregorija**), **Vinko, Ani** in **Dani** z družinami; sestra **Silva** in nečaki z družinami.

Slovenska vas v Lanusu, Spittal ob Dravi, Rim, Udje pri Grosupljah, Dvor, Kranj, Stražišče.